

Jeg mener rent ud sagt, at hr. Holger K. Nielsen begår en fejl, hvis han tror, at man hjælper de svageste grupper ved at indføre en officiel fattigdomsgrænse, for hvad skal den bruges til? Den kan jo ikke bruges til noget. Man er da nødt til at se på, hvad der er grunden til, at nogle mennesker har en lav indkomst, og så prøve at afhjælpe den grund, så man kan hjælpe folk til en bedre tilværelse.

Formanden:

Vi går nu over til medspørgerne. Der er annonceret fem medspørgere, og så får hr. Holger K. Nielsen et spørgsmål til sidst. Først er det hr. Villy Søvndal som medspørger.

Villy Søvndal (SF):

Statsministeren spørger i sit sidste svar: Hvad skal en fattigdomsgrænse bruges til? Det er jo næsten gribende naivt, at statsministeren ikke er opmærksom på det.

Jeg står her med en sag, som var beskrevet i Kristeligt Dagblad torsdag den 2. december. Den drejer sig om en dame, der hedder Galina Boyesen-Dinesen, og som har to børn. De er på start-hjælp, og når hendes faste udgifter er betalt – hun har bl.a. en boligudgift på 3.600 kr., så hun er en af dem, der får lidt mere – har hun 3.000 kr. tilbage til at dække de faste udgifter for sig selv og sine to børn.

Hr. statsminister: Hun ville være himmelbegeistret for en fattigdomsgrænse a la den, de har i Sverige, og den, de arbejder på i Norge. Den ville sikre hende, næste gang statsministeren og statsministerens støtteparti, Dansk Folkeparti, begynder at skære i overførselsindkomsterne. Det er det, den grænse skal bruges til, den skal bruges til at beskytte fattige mennesker mod statsministeren og Dansk Folkeparti.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Vi behøver altså ikke nogen fattigdomsgrænse for at beskytte nogen, for regeringens politik er at hjælpe de mest udsatte grupper i vores samfund, og derfor er der sat målrettet ind over for de allersvageste grupper med foreløbig omkring 5 mia. kr. i den tid, vi har været i regering. Vi har lavet nogle ændringer i overførselssystemet, som sigter på at skaffe mennesker i arbejde eller uddannelse, for det synes vi altså er den bedste måde at hjælpe folk til en bedre tilværelse på.

Kl. 14.00

Det er bare det, der er min pointe: at det afgørende jo er de handlinger, man foretager sig, det

afgørende er jo at gå ind og føre politik, der hjælper på folks situation, i stedet for sådan noget teoretisk snak om en fattigdomsgrænse, der jo ingenting siger om, hvad der er årsagen til, at folk er i vanskeligheder.

Det, vi socialpolitisk kan gøre, er at gå ind og hjælpe folk ud af deres situation og til en bedre tilværelse gennem arbejde og uddannelse.

Villy Søvndal (SF):

Jeg er helt enig med statsministeren i, at det afgørende er resultaterne, og at man skal gøre op med rundbordspædagogikken, hvor man diskuterer målsætninger, og hvad man gerne ville og sådan noget.

Det er også derfor, vi forsøger at sige fra SF's side, at det, der er bundlinjen i statsministerens anstrengelser, når han siger, han gerne vil have flere i job, er, at der er blevet færre job i den tid, han har været statsminister. Så siger vi, at når han så fanger folk i en fælde, der hedder, at han gerne vil give dem arbejde, men at det arbejde ikke eksisterer, så har statsministeren direkte ansvaret for de mennesker, der er kommet ud i en fattigdom, som er ny, som vi ikke har haft formentlig i min levetid af samme styrke som den, statsministeren er ved at genindføre.

Så nytter det jo ikke, at statsministeren begynder at tale om, hvad han har kastet rundt i verden af andre ting, som ikke har noget med det her at gøre. Jeg vil gerne sige til statsministeren, at lige nu diskuterer vi fattigdom.

Vil statsministeren anerkende, at virkningen af det, statsministeren og Dansk Folkeparti og De Konservative har lavet, er, at nogle af dem, der i forvejen var fattige, er blevet yderligere fattige?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, jeg er ikke enig i den fremstilling, tværtimod har ændringerne taget sigte på at få folk i job.

Må jeg sige, at de ændringer, der er foretaget, jo i meget høj grad er inspireret af de ændringer, som den socialdemokratisk-radikale regering lavede i 1996, og som vi dengang bakkede op. Det er vel også derfor, vi har kunnet blive enige igen med Socialdemokraterne om de ændringer, der er foretaget her, for de gamle erfaringer var, at det faktisk hjalp folk, specielt unge mennesker til at komme i arbejde og i uddannelse.

Det, der hele tiden undrer mig, er, at når venstrefløjen snakker socialpolitik, så vil man ikke snakke om at skaffe arbejde og skaffe uddannel-